

Afdeling	: Werk, Inkomen en Zorgverlening	B&W-voorstel: BW-010622
Naam opsteller voorstel	: Brummans, Kim (575 813)	Zaaknummer JOIN: Z/17/044152
Portefeuillehouder	: M.J. (Martijn) van den Heuvel	Publicatie: Openbaar

Onderwerp

Verordening Individuele Inkomenstoelage (IIT) gemeente Weert 2017 en Afstemmingsverordening Pw, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2017.

Voorstel

De Verordening Individuele Inkomenstoelage (IIT) gemeente Weert 2017 en Afstemmingsverordening Pw, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2017 vast te stellen.

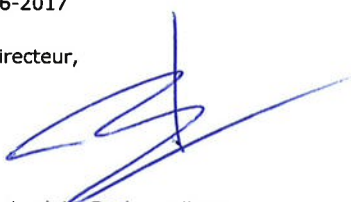

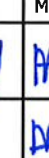

Inleiding

Verordening IIT

De IIT is een inkomensondersteunende maatregel voor bepaalde belanghebbenden die langdurig een laag inkomen hebben en daarbij gelet op de individuele omstandigheden geen vooruitzicht hebben op inkomensverbetering. Op grond van artikel 8 Participatiewet moet door de Raad bij verordening de regels met betrekking tot het verlenen van de IIT (artikel 36 Participatiewet) worden vastgesteld en moet er invulling worden gegeven aan de begrippen langdurig en laag inkomen.

Afstemmingsverordening

Artikel 18 van de Participatiewet benadrukt dat het vaststellen van de hoogte van de uitkering en de daaraan verbonden verplichtingen voor bijstandsgerechtigden maatwerk is. Daarnaast legt een directe koppeling tussen de rechten en plichten van een uitkeringsgerechtigden: het recht op uitkering is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering. Dit betekent dat de vaststelling van de hoogte van de uitkering niet alleen afhangt van de toepasselijke uitkeringsnorm en de beschikbare middelen van de bijstandsgerechtigden, maar ook van de mate waarin de verplichtingen worden nagekomen. Op grond van artikel 8 Participatiewet dient een Afstemmingsverordening door de Raad te worden vastgesteld.

Weert, 01-06-2017 De directeur, Soort besluit: Besluit college	S		B	W	W	W	W
				FvE	PS	GG	MvdH
	akkoord						
	bespreken						
Vergadering B&W van 06-06-2017							

In te vullen door het B&W secretariaat:

- Akkoord
 Akkoord met tekstuele aanpassing door portefeuillehouder
 Anders, nl.:

Beslissing d.d.: 6-6-2017

- Niet akkoord
 Gewijzigde versie

- A-stuk
 B-stuk
 C-stuk

De secretaris,

Nummer: 4

De regels omtrent afstemming is reeds vastgelegd in de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2015. In verband met een aantal wijzigingen op gebied van wetgeving is wijziging van de verordening noodzakelijk, gelijktijdig is de verordening geoptimaliseerd.

Beoogd effect/doel

De vast te stellen verordeningen vervangen de bestaande Verordening Individuele Inkomenstoelage (IIT) resp. de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2015 en optimaliseren en actualiseren beide verordeningen.

Argumenten

Verordening IIT

De regels omtrent de IIT zijn reeds vastgelegd in verordening IIT gemeente Weert 2015. In verband met een aantal wijzigingen op gebied van jurisprudentie is wijziging van de verordening noodzakelijk.

De verordening IIT moet worden aangepast naar aanleiding van een recente uitspraak van de Rechtbank Limburg. Hierin heeft de rechter besloten dat het niet mogelijk is om IIT te verstrekken in de vorm van categoriale bijzondere bijstand. Het recht op IIT moet voor elk individu apart worden beoordeeld, er moet individueel maatwerk worden verleend. Om hiervoor te zorgen zijn de uitsluitingsgronden beperkt tot studerende belanghebbenden (artikel 5).

Er is sprake van een verordening IIT die de handvatten geeft om iedere aanvraag individueel te bekijken, daarmee is de verordening in lijn met recente jurisprudentie ten aanzien van de IIT.

Afstemingsverordening

Door wetwijzigingen zijn er aanpassingen in de verordening gedaan, deze staan uitgewerkt in het raadsvoorstel.

Er is sprake van een Afstemmingsverordening waarin meer maatwerk kan worden geleverd met betrekking tot het afstemmen van een uitkering.

Kanttekeningen en risico's

Afstemingsverordening

De zinsnede 'het verlenen van medewerking aan een oproep om op een bepaalde plaats en tijd te verschijnen in verband met de arbeidsinschakeling' in artikel 17 lid 2 Participatiewet (oud), zorgde voor veel onduidelijkheid in de praktijk. Veel gemeenten dachten namelijk dat door deze toevoeging de mogelijkheid om op te schorten bij het niet verschijnen voor oproepen in verband met de arbeidsinschakeling aanwezig was. Dit is echter niet het geval. Kennelijk ziet de wetgever nu ook in dat het niet nakomen van oproepen in het kader van de arbeidsinschakeling betrekking heeft op de doelmatigheid en niet op de rechtmatigheid van de bijstand. Bij het niet nakomen van de verplichting om mee te werken aan een onderzoek naar mogelijkheden tot arbeidsinschakeling moet de gemeente de uitkering verlagen (artikel 18, vierde lid, onder h, PW). In het per 1 januari 2015 aangescherpte maatregelenbeleid is een verlaging van de uitkering van 100% ook mogelijk. Hierdoor is opschorting als extra wettelijk instrument in de genoemde gevallen niet meer noodzakelijk. De wijziging van artikel 17 lid 2 Participatiewet voorziet hierin.

Financiële, personele en juridische gevolgen

Er zijn geen financiële gevolgen. Het vastgestelde beleid kan worden ingevuld binnen de huidige capaciteit.

Uitvoering/evaluatie

Het kwaliteitsteam ligt de medewerkers van de afdeling WIZ in over de wijzigingen van de twee verordeningen. Dit gebeurt binnen hun reeds bestaande takenpakket.

Communicatie/participatie

Niet van toepassing.

Advies cliëntenplatform minima (CPM)

Het advies van het cliëntenplatform minima Weert d.d. 21 april 2017 luidt als volgt:
Verordening IIT

"Onder art. 3 is met name beschreven wie recht hebben op een individuele inkomenstoelage. Er is dus geen sprake meer van uitsluitingsgronden. Daarnaast wordt rekening gehouden met persoonlijke omstandigheden. Er is dus sprake van meer maatwerk.

De hoogte van de uitkering is aangepast op basis van de ontwikkeling van de consumentenprijsindex volgens het CBS, met als basisjaar het jaar 2017.

Wij kunnen instemmen met de aanpassingen/wijzigingen in de "Verordening individuele inkomenstoelage gemeente Weert 2017", met ingang van 1 juli 2017.

Omdat er meestal sprake is van maatwerk achten wij het van belang dat de medewerkers van de Vraagwijzer goed geïnstrueerd worden omtrent de inhoud en de aanpassingen van de verordening. Zij zijn meestal de eerste medewerkers die geconfronteerd worden met aanvragen van minima."

Afstemmingsverordening

"De voornaamste wijzigingen/aanpassingen hebben betrekking op een uitbreiding op het niet nakomen van de niet geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot de arbeidsinschakeling, alsmede het niet nakomen van overige verplichtingen (art. 15). Daarnaast is de waarschuwingsbrief opnieuw geïntroduceerd.

Wij kunnen instemmen met de aanpassingen/aanvullingen in de "Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2017", met ingang van 1 juli 2017. Wij achten het van belang dat de medewerkers van de Vraagwijzer goed geïnstrueerd worden omtrent de inhoud en de aanpassingen van de afstemmingsverordening."

Overleg gevoerd met

Intern:

- K. Joosten
- M. van den Broeke
- L. Kuppen
- D. van den Hoven
- M. Lambers
- CPM

Extern:

- Regiowerkgroep Inkomen (gemeente Roermond, MER, Leudal en Nederweert).

Bijlagen

- Verordening Individuele Inkomenstoelage gemeente Weert 2017;
- Afstemmingsverordening Pw, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2017;
- Advies cliëntenplatform Minima Weert.

Vergadering Gemeenteraad van 12-07-2017

Afdeling : Werk, Inkomen en Zorgverlening

Naam opsteller voorstel : Brummans, Kim

Portefeuillehouder : M.J. (Martijn) van den Heuvel

Raadsvoorstel:

RAD-001418

Zaaknummer JOIN:

Z/17/044152

Agendapunt:

Onderwerp

Verordening Individuele Inkomenstoelage (IIT) gemeente Weert 2017 en Afstemmingsverordening Pw, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2017.

Voorstel

De Verordening Individuele Inkomenstoelage (IIT) gemeente Weert 2017 en Afstemmingsverordening Pw, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2017 vast te stellen.

Inleiding

Verordening IIT

De IIT is een inkomensondersteunende maatregel voor bepaalde belanghebbenden die langdurig een laag inkomen hebben en daarbij gelet op de individuele omstandigheden geen vooruitzicht hebben op inkomensverbetering. Op grond van artikel 8 Participatiewet moet door de Raad bij verordening de regels met betrekking tot het verlenen van de IIT (artikel 36 Participatiewet) worden vastgesteld en moet er invulling worden gegeven aan de begrippen langdurig en laag inkomen.

Afstemmingsverordening

Artikel 18 van de Participatiewet benadrukt dat het vaststellen van de hoogte van de uitkering en de daaraan verbonden verplichtingen voor bijstandsgerechtigden maatwerk is. Daarnaast legt een directe koppeling tussen de rechten en plichten van een uitkeringsgerechtigden: het recht op uitkering is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering. Dit betekent dat de vaststelling van de hoogte van de uitkering niet alleen afhangt van de toepasselijke uitkeringsnorm en de beschikbare middelen van de bijstandsgerechtigden, maar ook van de mate waarin de verplichtingen worden nagekomen. Op grond van artikel 8 Participatiewet dient een Afstemmingsverordening door de Raad te worden vastgesteld.

De regels omtrent afstemming zijn reeds vastgelegd in de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2015. In verband met een aantal wijzigingen op het gebied van wetgeving is wijziging van de verordening noodzakelijk.

Beoogd effect/doel

De vast te stellen verordeningen vervangen de bestaande Verordening Individuele Inkomenstoelage (IIT) resp. de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2015 en optimaliseren en actualiseren beide verordeningen.

Argumenten

Verordening IIT

De regels omtrent de IIT zijn reeds vastgelegd in verordening IIT gemeente Weert 2015. In verband met een aantal wijzingen op gebied van jurisprudentie is wijziging van de verordening noodzakelijk.

De verordening IIT moet worden aangepast naar aanleiding van een recente uitspraak van de Rechtbank Limburg. Hierin heeft de rechter besloten dat het niet mogelijk is om IIT te verstrekken in de vorm van categoriale bijzondere bijstand. Het recht op IIT moet voor elk individu apart worden beoordeeld, er moet individueel maatwerk worden verleend. Om hiervoor te zorgen zijn de uitsluitingsgronden beperkt tot studerende belanghebbenden (artikel 5). Voorheen werd de IIT in beginsel toegekend aan mensen die geheel of gedeeltelijk ontheven waren van de arbeidsverplichtingen, van hen werd op voorhand gesteld dat zij geen zicht hebben op een inkomensverbetering door hun positie op de arbeidsmarkt.

In de verordening is in artikel 3 opgenomen met welke factoren rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling. Er worden als het ware handvatten gegeven op basis van welke omstandigheden moeten worden beoordeeld. Een belangrijk onderdeel dat verduidelijking vereist, is artikel 3 lid 1 sub d: een belanghebbende kan op verzoek in aanmerking komen voor IIT als hij naar het oordeel van het college, gelet op de individuele omstandigheden, geen uitzicht heeft op inkomensverbetering. In artikel 3 lid 2 van de verordening zijn de handvatten opgenomen waar men in ieder geval rekening mee moet houden. De kaders voor de voorwaarde "geen uitzicht op inkomensverbetering" zal in beleidsregels verder worden uitgewerkt.

Er is sprake van een verordening IIT die de handvatten geeft om iedere aanvraag individueel te bekijken, daarmee is de verordening in lijn met recente jurisprudentie ten aanzien van de IIT.

Afstemmingsverordening

Door wetwijzigingen zijn de volgende aanpassingen in de verordening gedaan.

In artikel 6 van de verordening is lid 3 toegevoegd. Wanneer er een verlaging is opgelegd kan het zijn dat deze verlaging door beëindiging of intrekking van de uitkering niet (volledig) ten uitvoer kan worden gebracht. Artikel 6 lid 3 van de verordening geeft nu de mogelijkheid om de verlaging alsnog ten uitvoer te brengen. Voorwaarde hiervoor is dat belanghebbende binnen zes maanden na beëindiging of intrekking van de uitkering opnieuw een uitkering gaat ontvangen.

In artikel 8 van de verordening zijn de gedragingen weergegeven en wordt weergegeven onder welke categorie ze vallen. In artikel 10 wordt dan de hoogte en duur van de verlaging weergegeven per categorie. Er zijn drie categorieën en bij de tweede categorie, waar sprake is van een verlaging van 50% van de uitkeringsnorm gedurende een maand, is de volgende toevoeging gedaan:

3°. het niet meewerken aan de verplichting tot medewerking als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Participatiewet waaronder:

- a. het niet dan wel niet tijdig voldoen aan een oproep om op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen in verband met arbeidsinschakeling of re-integratie;*
- b. het niet dan wel niet tijdig voldoen aan een oproep om op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen in verband met het afnemen van de taaltoets zoals bedoeld in artikel 18b, tweede lid, tiende en elfde lid van de Participatiewet;*

Eerder vielen de gedraging 3°, a onder de derde categorie, waardoor er sprake is van een verlaging van 100% van de uitkeringsnorm gedurende een maand. Dit is echter niet

proportioneel in alle gevallen. Voor het te laat komen op een afspraak met betrekking tot re-integratie, hetgeen het re-integratietraject niet in het geding brengt, is het niet in proportie om altijd een verlaging van 100% op te leggen.

Met betrekking tot het afnemen van de taaltoets, zoals aangegeven onder 3°, b, was voorheen nog niets geregeld. Op het moment dat belanghebbenden niet meewerkten omtrent het afnemen van de taaltoets had het college tot op heden geen grond om een maatregel op te leggen. Door toevoeging van artikel 8 3°, b kan dat nu wel.

Daarnaast is nieuw in de verordening opgenomen dat het college een waarschuwing kan geven als er sprake is van een gedraging van de eerste en tweede categorie als bedoeld in de artikelen 8 en 9 (gedragingen omtrent IOAW en IOAZ). Een waarschuwing kan niet gegeven worden wanneer het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting plaatsvindt binnen een periode van een jaar te rekenen vanaf de datum waarop eerder aan de belanghebbende een schriftelijke waarschuwing is gegeven.

Als laatste is artikel 15 aangepast. Dit artikel geeft aan dat er een verlaging van 20% wordt opgelegd wanneer belanghebbende niet voldoet aan de nadere verplichtingen die zijn opgelegd als bedoeld in artikel 55, zoals bijvoorbeeld het zich onderwerpen aan een noodzakelijke behandeling van medische aard op advies van een arts. Voorheen stond dit in artikel 12 lid 5 Afstemmingsverordening 2015 en diende er een verlaging van 50% te worden opgelegd.

Er is sprake van een Afstemmingsverordening waarin meer maatwerk kan worden geleverd met betrekking tot het afstemmen van een uitkering.

Kanttekeningen en risico's

Afstemmingsverordening

De zinsnede 'het verlenen van medewerking aan een oproep om op een bepaalde plaats en tijd te verschijnen in verband met de arbeidsinschakeling' in artikel 17 lid 2 Participatiewet (oud), zorgde voor veel onduidelijkheid in de praktijk. Veel gemeenten dachten namelijk dat door deze toevoeging de mogelijkheid om op te schorten bij het niet verschijnen voor oproepen in verband met de arbeidsinschakeling aanwezig was. Dit is echter niet het geval. Kennelijk ziet de wetgever nu ook in dat het niet nakomen van oproepen in het kader van de arbeidsinschakeling betrekking heeft op de doelmatigheid en niet op de rechtmatigheid van de bijstand. Bij het niet nakomen van de verplichting om mee te werken aan een onderzoek naar mogelijkheden tot arbeidsinschakeling moet de gemeente de uitkering verlagen (artikel 18, vierde lid, onder h, PW). In het per 1 januari 2015 aangescherpte maatregelenbeleid is een verlaging van de uitkering van 100% ook mogelijk. Hierdoor is opschorting als extra wettelijk instrument in de genoemde gevallen niet meer noodzakelijk. De wijziging van artikel 17 lid 2 Participatiewet voorziet hierin.

Financiële gevolgen

Er zijn geen financiële gevolgen. Het vastgestelde beleid kan worden ingevuld binnen de huidige capaciteit.

Uitvoering/evaluatie

Het kwaliteitsteam licht de medewerkers van de afdeling WIZ, waaronder De Vraagwijzer, in over de wijzigingen van de twee verordeningen. Dit gebeurt binnen hun reeds bestaande takenpakket.

Communicatie/participatie

Niet van toepassing.

Advies cliëntenplatform minima (CPM)

Het advies van het cliëntenplatform minima Weert d.d. 21 april 2017 luidt als volgt:

Verordening IIT

"Onder art. 3 is met name beschreven wie recht hebben op een individuele inkomenstoelage. Er is dus geen sprake meer van uitsluitingsgronden. Daarnaast wordt rekening gehouden met persoonlijke omstandigheden. Er is dus sprake van meer maatwerk.

De hoogte van de uitkering is aangepast op basis van de ontwikkeling van de consumentenprijsindex volgens het CBS, met als basisjaar het jaar 2017.

Wij kunnen instemmen met de aanpassingen/wijzigingen in de "Verordening individuele inkomenstoelage gemeente Weert 2017", met ingang van 1 juli 2017.

Omdat er meestal sprake is van maatwerk achten wij het van belang dat de medewerkers van de Vraagwijzer goed geïnstrueerd worden omtrent de inhoud en de aanpassingen van de verordening. Zij zijn meestal de eerste medewerkers die geconfronteerd worden met aanvragen van minima."

Afstemmingsverordening

"De voornaamste wijzigingen/aanpassingen hebben betrekking op een uitbreiding op het niet nakomen van de niet geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot de arbeidsinschakeling, alsmede het niet nakomen van overige verplichtingen (art. 15). Daarnaast is de waarschuwingsbrief opnieuw geïntroduceerd.

Wij kunnen instemmen met de aanpassingen/aanvullingen in de "Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2017", met ingang van 1 juli 2017. Wij achten het van belang dat de medewerkers van de Vraagwijzer goed geïnstrueerd worden omtrent de inhoud en de aanpassingen van de afstemmingsverordening."

Advies raadscommissie

-

Bijlagen

- Verordening Individuele Inkomenstoelage gemeente Weert 2017;
- Afstemmingsverordening Pw, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2017;
- Advies cliëntenplatform Minima Weert.

Bijbehorend ontwerpraadsbesluit bieden wij u hierbij ter vaststelling aan.

Burgemeester en wethouders van Weert,
wnd gemeentesecretaris, de burgemeester,

G. Brinkman

A.A.M.M. Heijmans

Nummer raadsvoorstel: RAD-001418

RAADSBSLUIT

De raad van de gemeente Weert,

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 06-06-2017;

besluit:

De Verordening Individuele Inkomenstoeslag (IIT) gemeente Weert 2017 en Afstemmingsverordening Pw, IOAW, IOAZ gemeente Weert 2017 vast te stellen.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 12-07-2017.

De griffier,

De voorzitter,

M.H.R.M. Wolfs-Corten

A.A.M.M. Heijmans

AFSTEMMINGSVERORDENING PARTICIPATIEWET, IOAW EN IOAZ GEMEENTE WEERT 2017

De gemeenteraad van de gemeente Weert;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van [....];

gelet op artikel 8, eerste lid, aanhef en onder a en e en artikel 8b van de Participatiewet, artikel 35, eerste lid, aanhef onder b, c en d van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 35, eerste lid, aanhef onder b, c en d van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

besluit de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2017 vast te stellen.

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, (PW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

2. In deze verordening wordt verstaan onder:

a. uitkeringsnorm:

- de op de leef- en woonsituatie van toepassing zijnde bijstandsnorm conform de PW, eventueel aangevuld met de bijzondere bijstand voor levensonderhoud voor 18 tot 21 jarigen;

- de bijzondere bijstand, voorzover deze te relateren is aan de afstemmingswaardige gedraging;

- de op belanghebbende van toepassing zijnde grondslag bedoeld in artikel 5, vierde lid IOAW/IOAZ;

b. uitkeringsgerechtigde: belanghebbende bedoeld in artikel 1 onder I van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;

c. UWV: het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

d. wetten: de IOAW, de IOAZ en de Participatiewet

Artikel 2. Het verlagen van de uitkering

1. Als de belanghebbende de in de wetten opgenomen verplichtingen naar het oordeel van het college niet of in onvoldoende mate nakomt wordt de uitkering verlaagd.

2. De verlaging wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate waarin de belanghebbende de gedraging kan worden verweten en de bijzondere persoonlijke omstandigheden waarin de belanghebbende verkeert.

Artikel 3. Berekeningsgrondslag

De verlaging wordt opgelegd op de voor de uitkeringsgerechtigde van toepassing zijnde uitkeringsnorm.

Artikel 4. Het besluit tot opleggen van een verlaging

In het besluit tot het opleggen van een verlaging van de uitkering wordt in ieder geval vermeld:

a. de reden van de verlaging;

b. de duur van de verlaging;

c. het bedrag of percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd;

d. de reden van afwijking indien wordt afgeweken van de in deze verordening genoemde percentages en/of duur van de verlaging.

Artikel 5. Afzien van verlaging

1. Het college ziet af van een verlaging als:

a. elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, of

b. de gedraging meer dan één jaar voor constatering daarvan door het college heeft plaatsgevonden, of

c. de gedraging meer dan één jaar geleden door het college is geconstateerd en naar aanleiding van deze gedraging nog geen besluit door het college heeft plaatsgevonden.

2. Als het college afziet van een verlaging wordt de belanghebbende hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

Artikel 6. Ingangsdatum, tijdvak en recidive

1. De verlaging wordt met terugwerkende kracht toegepast, voor zover de bijstand nog niet is uitbetaald. Daarbij wordt uitgegaan van de voor die maand geldende uitkeringsnorm.
2. Voor zover de bijstand over de afgelopen maand reeds is uitbetaald gaat de verlaging de eerstvolgende kalendermaand in. Daarbij wordt uitgegaan van de voor die maand geldende uitkeringsnorm.
3. Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, wordt de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog opgelegd of verder ten uitvoer gelegd als belanghebbende binnen 6 maanden na beëindiging of intrekking van de uitkering opnieuw een uitkering gaat ontvangen.
4. De duur van de verlaging bedraagt de termijnen die in deze verordening worden vermeld.
5. Indien de belanghebbende, binnen 12 maanden gerekend vanaf de datum van het besluit waarin de verlaging wordt toegepast, opnieuw een verplichting niet nakomt (recidive) worden de termijnen waarnaar in het vierde lid wordt verwezen verdubbeld.
6. Bij derde en meer opvolgende verwijtbare gedragingen wordt de duur waarnaar in het vijfde lid wordt verwezen telkens verlengd met één maand extra.

Artikel 7. Samenloop van gedragingen

Indien een belanghebbende zich schuldig maakt aan verschillende gedragingen die het niet nakomen van een verplichting als genoemd in artikel 2, eerste lid, inhouden, wordt voor het bepalen van de hoogte van de verlaging uitgegaan van de som van de verlagingen van de afzonderlijke gedragingen, tot een maximum van een verlaging van 100% gedurende één maand.

HOOFDSTUK 2 NIET NAKOMEN VAN DE NIET GEÛNIFORMEERDE VERPLICHTINGEN MET BETREKKING TOT DE ARBEIDSINSCHAKELING

Artikel 8. Gedragingen Participatiewet

Gedragingen van een belanghebbende waardoor algemeen geaccepteerde arbeid niet wordt verkregen of een verplichting op grond van de artikelen 9, 9a en 55 van de PW niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

- a. eerste categorie: het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het UWV of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;
- b. tweede categorie:
  - 1°. het niet of onvoldoende meewerken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de PW;
  - 2°. het onvoldoende nakomen van verplichtingen als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, of 55 van de Participatiewet, voor zover het gaat om een belanghebbende jonger dan 27 jaar, gedurende vier weken na een melding als bedoeld in artikel 43, vierde en vijfde lid, van de PW, voor zover deze verplichtingen niet worden genoemd in artikel 18, vierde lid, van de PW;
  - 3°. het niet meewerken aan de verplichting tot medewerking als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Participatiewet waaronder:
    - a. het niet dan wel niet tijdig voldoen aan een oproep om op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen in verband met arbeidsinschakeling of re-integratie;
    - b. het niet dan wel niet tijdig voldoen aan een oproep om op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen in verband met het afnemen van de taaltoets zoals bedoeld in artikel 18b, tweede lid, tiende en elfde lid van de Participatiewet;
  - 4°. het niet of onvoldoende verrichten van een door het college opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de PW;
- c. derde categorie: het niet of in onvoldoende mate naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen voor zover dit niet voortvloeit uit een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de PW.

Artikel 9. Gedragingen IOAW en IOAZ

Gedragingen van een belanghebbende waardoor algemeen geaccepteerde arbeid niet wordt verkregen of een verplichting op grond van de artikelen 37 en 38 van de IOAW/IOAZ niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

- a. eerste categorie: het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het UWV of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;
- b. tweede categorie:

- 1°. het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling;
  - 2°. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het college aangeboden voorziening als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW of de IOAZ, voor zover dit niet heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening;
  - 3°. het niet of onvoldoende verrichten van een door het college opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel f van de IOAW of de IOAZ;
- c. derde categorie:
- 1°. het niet of in onvoldoende mate naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen;
  - 2°. het niet aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid;
  - 3°. het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid;
  - 4°. het niet of in onvoldoende mate gebruik maken van door het college aangeboden voorzieningen, waaronder begrepen sociale activering, gericht op arbeidsinschakeling en het niet of in onvoldoende mate mee te werken aan onderzoek naar zijn of haar mogelijkheden tot arbeidsinschakeling.

Artikel 10. Hoogte en duur van de verlaging

De verlaging, bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 8 en 9, wordt vastgesteld op:

- a. 10% van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de eerste categorie;
- b. 50% van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de tweede categorie;
- c. 100% van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de derde categorie.

Artikel 11. Waarschuwing

Het college kan bij gedragingen van de eerste en tweede categorie als bedoeld in de artikelen 8 en 9 van deze verordening, volstaan met het geven van een schriftelijke waarschuwing, tenzij het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting plaatsvindt binnen een periode van een jaar te rekenen vanaf de datum waarop eerder aan de belanghebbende een schriftelijke waarschuwing is gegeven.

HOOFDSTUK 3 NIET NAKOMEN VAN DE GEÛNIFORMEERDE VERPLICHTINGEN MET BETREKKING TOT DE ARBEIDSINSCHAKELING

Artikel 12. Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

1. Als een belanghebbende een verplichting als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de PW niet of onvoldoende nakomt, wordt de verlaging vastgesteld op 100% van de uitkeringsnorm gedurende een maand.
2. Het college kan de verlaging op grond van artikel 18, elfde lid, PW herzien zodra uit houding en gedragingen van de belanghebbende ondubbelzinnig blijkt dat hij de verplichtingen weer nakomt.
3. Het verzoek tot herziening op grond van artikel 18, elfde lid PW, dient schriftelijk ingediend te worden bij het college.
4. Het college kan de verlaging enkel herzien in de gevallen dat de duur van de opgelegde verlaging langer is dan één maand.
5. Herziening van de verlaging kan niet plaatsvinden vóór de maand waarin het verzoek tot herziening ingediend.
6. Indien het college de verlaging op grond van artikel 18, elfde lid, PW herziet, wordt de hoogte van het percentage van de verlaging gehalveerd.

HOOFDSTUK 4 OVERIGE GEDRAGINGEN DIE LEIDEN TOT EEN VERLAGING

Artikel 13. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid Participatiewet

Indien een belanghebbende een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening het bestaan heeft betoond als bedoeld in artikel 18, tweede lid van de PW wordt de uitkeringsnorm verlaagd met inachtneming van het onderstaande.

1. Indien een belanghebbende voorafgaande aan de ingangsdatum van de bijstandsverlening het beschikbare vermogen op een onverantwoorde wijze heeft besteed waardoor hij niet langer beschikt over de middelen om in de kosten van het bestaan te voorzien en als gevolg daarvan eerder dan noodzakelijk een beroep moet doen op bijstand wordt de uitkeringsnorm afgestemd met een verlaging van 100% van de uitkeringsnorm gedurende een maand.

2. Indien er sprake is van het niet of niet volledig tot uitbetaling komen van een voorliggende voorziening vanwege verrekening, waarbij op grond van een wettelijk voorschrift artikel 4:93 vierde lid van de Awb, buiten toepassing is gelaten wordt de bijstand op deze gedraging afgestemd met een verlaging van 100% van de uitkeringsnorm gedurende 3 maanden.
3. Indien een belanghebbende op een andere wijze door eigen toedoen afhankelijk wordt van de bijstand dan wordt de bijstand op deze gedraging afgestemd met een verlaging van 100% van de uitkeringsnorm gedurende een maand.
4. Indien de belanghebbende verwijtbaar geen beroep doet op een voorliggende voorziening en de aanspraak op de voorliggende voorziening niet is vast te stellen wordt de uitkeringsnorm op deze gedraging afgestemd met een verlaging van 50% van de uitkeringsnorm gedurende één maand.

Artikel 14. Zeer ernstige misdragingen

1. Indien een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de PW als bedoeld in artikel 9, zesde lid van die wet of onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van de IOAW of de IOAZ wordt de uitkeringsnorm verlaagd.
2. De verlaging wordt in geval van een ernstige misdrijving in de vorm van verbaal geweld, discriminatie of intimidatie op de volgende wijze vastgesteld:
  - a. 50% van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij een ernstige misdrijving;
  - b. 100% van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij een tweede ernstige misdrijving binnen een periode van 24 maanden na de vorige misdrijving;
  - c. 100% van de uitkeringsnorm gedurende 2 maanden vanaf een derde ernstige misdrijving binnen een periode van 24 maanden na de vorige misdrijving.
3. De verlaging wordt in geval van een ernstige misdrijving in de vorm van zaakgericht fysiek geweld of mensgericht fysiek geweld op de volgende wijze vastgesteld:
  - a. 100% van de uitkeringsnorm gedurende 1 maand bij een eerste ernstige misdrijving;
  - b. 100% van de uitkeringsnorm gedurende 2 maanden bij een tweede ernstige misdrijving binnen een periode van 24 maanden na de vorige misdrijving;
  - c. 100% van de uitkeringsnorm gedurende 3 maanden vanaf een derde ernstige misdrijving binnen een periode van 24 maanden na de vorige misdrijving.
4. Van een zeer ernstige misdrijving is sprake als verwijtbaarheid is vastgesteld en dit gedrag in het normale menselijke verkeer onacceptabel is.

Artikel 15. Niet nakomen van overige verplichtingen

Indien een belanghebbende één of meerdere door het college opgelegde verplichtingen als bedoeld in artikel 55 van de Participatiewet niet (tijdig) of onvoldoende nakomt wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 2 van deze verordening, een verlaging toegepast van 20% van de uitkeringsnorm gedurende een maand.

HOOFDSTUK 5 SLOTBEPALINGEN

Artikel 16. Intrekken oude verordening

De Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2015 wordt ingetrokken per [....].

Artikel 17. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op [....].
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2017.

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering van [....].

De raad voornoemd.

De griffier,

De voorzitter,

ALGEMENE TOELICHTING

Rechten en plichten in de Participatiewet (PW)

De gemeente heeft een verantwoordelijkheid met betrekking tot de invulling van de rechten en plichten van bijstandsgerechtigden. Mede gelet op de rechtszekerheid van een bijstandsgerechtigde moet het gemeentelijk beleid vastgelegd worden in een verordening. Rechten en plichten zijn echter twee kanten van één medaille. Het recht op bijstand is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering.

Artikel 18, eerste lid, van de PW spreekt over het afstemmen van de bijstand en de daaraan verbonden verplichtingen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van een belanghebbende. In deze bepaling wordt benadrukt dat het vaststellen van de hoogte van de uitkering en de daaraan verbonden verplichtingen voor bijstandsgerechtigden maatwerk is. Daarbij moet recht worden gedaan aan de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van bijstandsgerechtigden. Artikel 18, tweede lid, van de PW legt een directe koppeling tussen de rechten en plichten van uitkeringsgerechtigden: het recht op een uitkering is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering. Dit betekent dat de vaststelling van de hoogte van de uitkering niet alleen afhangt van de toepasselijke uitkeringsnorm en de beschikbare middelen van de bijstandsgerechtigde, maar ook van de mate waarin de verplichtingen worden nagekomen. De inspanningen die van de bijstandsgerechtigde naar vermogen kunnen worden verwacht, spelen ook een rol.

Wanneer het college tot het oordeel komt dat een bijstandsgerechtigde zijn verplichtingen niet of in onvoldoende mate nakomt, verlaagt het de uitkering. Er is dus geen sprake van een bevoegdheid, maar van een verplichting. Alleen wanneer iedere vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, ziet het college af van een dergelijke verlaging. Het college moet niettemin bij de vaststelling van de verlaging rekening houden met de persoonlijke omstandigheden en de individueel vastgestelde verplichtingen. Het college kan dan ook (gedeeltelijk) van een verlaging afzien als het college daartoe zeer dringende redenen aanwezig acht.

Met ingang van 1 januari 2015 zijn in artikel 18, vierde lid, van de PW geüniformeerde arbeidsverplichtingen opgenomen. Voor schending van deze verplichting geldt dat de bijstand in beginsel moet worden verlaagd met honderd procent gedurende één tot drie maanden. In de verordening wordt de duur van de verlaging vastgelegd (artikel 18, vijfde lid, van de PW).

Is afgezien van een verlaging wegens het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van bepalingen ten aanzien van recidive deze gedraging mee te tellen. Is vanwege de afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de PW of vanwege dringende redenen afgezien van het opleggen van een verlaging, dan is daarin geen reden gelegen om de betreffende gedraging buiten beschouwing te laten in geval van recidive.

Het college beoordeelt uiterlijk drie maanden na de datum van de beschikking of de omstandigheden en het gedrag van belanghebbende aanleiding geven de beslissing te herzien (artikel 18, derde lid, van de PW). Bij een dergelijke herbeoordeling hoeft niet opnieuw een besluit te worden genomen, waarbij alle feiten en omstandigheden opnieuw tegen het licht worden gehouden. Het heeft slechts als doel vast te stellen of belanghebbende tussentijds (binnen de periode waarover de verlaging zich uitstrekt) blijf heeft gegeven van een zodanige gedragsverandering of dat sprake is van een zodanige wijziging van omstandigheden, dat aanleiding bestaat de eerder opgelegde verlaging in zwaarte of duur bij te stellen.

Artikel 18, derde lid, van de PW is naar het oordeel van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid niet van toepassing als sprake is van schending van een van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen (artikel 18, vierde lid, van de PW). Ten aanzien van geüniformeerde arbeidsverplichtingen is artikel 18, elfde lid, van de PW van toepassing. Verschil tussen artikel 18, derde lid, en artikel 18, elfde lid, van de PW is dat artikel 18, elfde lid, pas wordt toegepast als belanghebbende daarom vraagt.

Een verlaging krachtens de Afstemmingsverordening is een punitieve sanctie voor zover de verlaging wordt opgelegd omdat belanghebbende zich zeer ernstig heeft misdragen. Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. Deze verlaging en de strafvervolgning kunnen alleen naast elkaar bestaan als sprake is van juridisch te onderscheiden feiten. Bijvoorbeeld: belanghebbende beledigt opzettelijk een ambtenaar. Strafrechtelijk gezien kan een geldboete worden opgelegd of een gevangenisstraf

van ten hoogste drie maanden. Daarnaast is sprake van zich zeer ernstig misdragen zoals bedoeld in artikel 9, zesde lid, van de PW op grond waarvan de bijstand kan worden verlaagd.

In andere gevallen waarin een verlaging wordt opgelegd krachtens de Afstemmingsverordening is sprake van een reparatoire sanctie (bijvoorbeeld bij schending arbeidsverplichting). Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. De verlaging en de strafvervolgung kunnen naast elkaar bestaan omdat het hier gaat om een reparatoire maatregel en een punitieve sanctie.

Afstemmen in de IOAW en de IOAZ

Sinds 1 juli 2010 heeft het college de mogelijkheid een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW) of Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ) te verlagen of te weigeren als een belanghebbende de aan het recht op uitkering verbonden verplichtingen niet of onvoldoende nakomt (artikel 20 van de IOAW/IOAZ). Het gemeentelijk beleid moet vastgelegd worden in een verordening (artikel van de 35 IOAW/IOAZ).

Keuze blijvend of tijdelijk weigeren in de IOAW/IOAZ

Het college heeft de vrijheid om de uitkering blijvend of tijdelijk te weigeren als belanghebbende onder meer verwijtbaar werkloos raakt. Wil het college gebruik maken van die bevoegdheid dan moet dat in de verordening geregeld zijn. In de verordening is geregeld dat het college de uitkering alleen tijdelijk weigert. Dit ter voorkoming van vergaande nadelige gevolgen voor de belanghebbende bij blijvende weigering van de uitkering. Gehele weigering van de uitkering heeft tot gevolg dat de IOAW/IOAZ-ers mogelijk een beroep op de bijstand moeten doen, waar de vermogenstoets geldt. Daarnaast betreft het een kwetsbare doelgroep, die uit ouderen bestaat.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

Begrippen die al zijn omschreven in de PW, de IOAW, de IOAZ of de Awb worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Artikel 2. Het verlagen van de uitkering

Het eerste lid van dit artikel geeft de omvang van de werking van deze verordening aan en met name dat het hier een uitwerking betreft van artikel 18 tweede lid van de PW. In de Afstemmingsverordening zijn voor allerlei gedragingen standaardverlagingen vastgesteld in de vorm van een vaste (procentuele) verlaging van de uitkeringsnorm.

In het tweede lid is de hoofdregel neergelegd: de verlaging afstemmen op de ernst van het feit dat zich heeft voorgedaan, de afweging in hoeverre de betrokken persoon hiervoor verantwoordelijk is en de eventuele individuele bijzondere omstandigheden die van belang kunnen zijn in verband met de gevolgen van de tijdelijke verlaging voor de persoon of het gezin. Deze bepaling brengt met zich mee dat bij elke verlaging zal moeten worden nagegaan of gelet op deze drie criteria afwijking van de hoogte en de duur van de voorgeschreven standaardverlaging geboden is. Afwijking van de standaardverlaging kan zowel tot een verzwaring als een matiging van de hoogte en/of de duur van de verlaging leiden.

Matiging van de verlaging kan bijvoorbeeld aan de orde komen bij:

- bijzondere financiële of sociale omstandigheden van de belanghebbende;
- proportionaliteit: de zwaarte van de verlaging is niet evenredig aan de ernst van de gedraging en de mate van verwijtbaarheid.

Artikel 3. Berekeningsgrondslag

In dit artikel is het uitgangspunt vastgelegd dat een verlaging wordt berekend over de uitkeringsnorm. Onder de uitkeringsnorm wordt verstaan de wettelijke norm inclusief vakantietoeslag. Bij een uitkering op grond van de IOAW/IOAZ wordt gekeken naar de grondslag als bedoeld in artikel 5 van de IOAW/IOAZ.

Een verlaging kan ook worden toegepast op de bijzondere bijstand die aan een belanghebbende wordt verstrekt. Bijvoorbeeld aan een belanghebbende waar bijzondere bijstand aan wordt verleend met toepassing van artikel 12 van de PW. Personen van 18 tot 21 jaar ontvangen een

lage jongerennorm, die indien noodzakelijk wordt aangevuld door middel van aanvullende bijzondere bijstand in de kosten van levensonderhoud. Als een verlaging uitsluitend op de lage jongerennorm wordt opgelegd, zou dit leiden tot rechtsongelijkheid ten opzichte van de 21-jarigen.

Artikel 4. Het besluit tot opleggen van een verlaging.

Het verlagen van een uitkering op grond van deze verordening vindt plaats door middel van een besluit. Tegen dit besluit kan een belanghebbende bezwaar en beroep indienen. In dit artikel is aangegeven wat in het besluit in ieder geval moet worden vermeld. Deze eisen vloeien rechtstreeks voort uit de Awb en dan vooral uit het motiveringsvereiste. Het motiveringsvereiste houdt onder andere in dat een besluit kenbaar is en van een deugdelijke motivering is voorzien.

Artikel 5. Afzien van verlaging

Indien elke verwijtbaarheid ontbreekt, dient het college af te zien van een verlaging. Dit wordt in het eerste lid nogmaals benadrukt. Een andere reden om af te zien van een verlaging is dat de gedraging te lang geleden heeft plaatsgevonden (verjaring). Omwille van de effectiviteit ('lik op stuk') is het nodig dat een verlaging spoedig nadat de gedraging heeft plaatsgehad, wordt toegepast. Om deze reden wordt onder b. geregeld dat het college geen verlagingen toepast bij gedragingen die langer dan één jaar geleden hebben plaatsgevonden.

Daarnaast wordt ook geen verlaging toegepast wanneer de verwijtbare gedraging langer dan één jaar geleden door het college is geconstateerd maar het college tot dusver heeft nagelaten een besluit te nemen.

Het tweede lid regelt dat een belanghebbende schriftelijk op de hoogte wordt gesteld van het afzien van een verlaging. Dit is van belang in verband met eventuele recidive.

Artikel 6. Ingangsdatum, tijdvak en recidive

De verlaging wordt naar de toekomst toegepast, tenzij de uitkering nog niet is uitbetaald. De verlaging dient na constatering in beginsel zo spoedig mogelijk geëffectueerd te worden zodat oorzaak en gevolg maximaal aan elkaar worden gekoppeld.

Een verlaging kan niet los worden gezien van het recht op bijstand. Het opleggen van een verlaging is niet mogelijk als een belanghebbende geen recht op bijstand (meer) heeft. Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, is het ook mogelijk om de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog op te leggen als belanghebbende binnen een bepaalde termijn na beëindiging van de uitkering opnieuw een uitkering op grond van de wet ontvangt. Dit is het geval als een belanghebbende binnen 6 maanden na beëindiging of intrekking van de uitkering opnieuw een uitkering gaat ontvangen. Een dergelijke maatregel kan vanwege de samenhang met het recht op bijstand niet a priori worden opgelegd. Het college moet bij het opnieuw toekennen van het recht op bijstand beoordelen in hoeverre er nog aanleiding bestaat om een verlaging toe te passen.

In de leden 4 tot en met 5 is de systematiek geregeld indien sprake is van herhaling van een verwijtbare gedraging. Indien binnen één jaar na een eerste verwijtbare gedraging opnieuw sprake is van een verwijtbare gedraging, wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verdubbeling van de duur van de verlaging. Bij een derde en meer opvolgende verwijtbare gedragingen wordt de duur van de verlaging telkens verlengd met één maand extra.

Er is geen sprake van recidive als is afgezien van een afstemming omdat de verwijtbaarheid geheel heeft ontbroken. Met eerste verwijtbare gedraging wordt de eerste gedraging bedoeld die aanleiding is geweest tot een verlaging, ook indien de verlaging wegens zeer bijzondere omstandigheden niet is geëffectueerd.

Voor het bepalen van de aanvang van de termijn van 12 maanden, geldt het tijdstip waarop het besluit (waarin de verlaging is medegedeeld), bekend is gemaakt (verzenddatum beschikking).

Artikel 7. Samenloop van gedragingen

De regeling voor de samenloop van gedragingen heeft betrekking op verschillende gedragingen van een uitkeringsgerechtigde. Bijvoorbeeld: belanghebbende staat niet ingeschreven bij het UWV en werkt onvoldoende mee aan een door het college opgedragen tegenprestatie naar vermogen. De verlaging van de uitkeringsnorm wordt dan vastgesteld aan de hand van de cumulatie van de

verschillende percentages van de beide categorieën. In dit geval bedraagt de verlaging niet meer dan 60% gedurende één maand.

De verlaging van de uitkeringsnorm kan niet meer bedragen dan de hoogte van de volledige uitkering (100%) gedurende één maand.

Artikel 8. Gedragingen Participatiewet

De artikelen 8 en 10 dienen in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 8 worden de schendingen van verplichtingen uit de PW geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die genoemd zijn in artikel 8 zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 10 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingpercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

De verwijtbare gedragingen omvatten zowel het niet als het onvoldoende nakomen van diverse verplichtingen. Artikel 18, tweede lid, van de WWB zoals dat luidde vóór 1 januari 2015 bepaalt dat het college moest afstemmen als een belanghebbende de verplichtingen 'niet of onvoldoende nakomt'. Met het huidige artikel 18, tweede lid, van de PW wordt dit gewijzigd in 'het niet nakomen van de verplichtingen'. Het woord 'onvoldoende' valt hiermee weg. Gemeend wordt dat de wetgever hiermee echter geen inhoudelijke wijziging heeft beoogd en dat dit moet worden gelezen als het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen. Om onduidelijkheid hierover te voorkomen is daarom in artikel 8 neergelegd dat sprake is van een verwijtbare gedraging bij het niet of onvoldoende nakomen van de verplichtingen.

Inspanningen in eerste vier weken na de melding (onderdeel b)

De plicht tot arbeidsinschakeling geldt vanaf datum melding (zie artikel 9, eerste lid, van de PW). Specifiek voor personen jonger dan 27 jaar geldt dat zij worden beoordeeld op hun inspanningen in de eerste vier weken na de melding (artikel 43, vierde en vijfde lid, van de PW). Is geen enkele inspanning verricht, dan bestaat op grond van artikel 13, tweede lid, onderdeel d, van de PW geen recht op bijstand. Zijn er wel inspanningen verricht, maar naar het oordeel van het college onvoldoende, dan verlaagt het college de uitkering. De verlaging kan in principe al worden toegepast op basis van de grondslagen zoals genoemd in artikel 3 van deze verordening. Een aparte grondslag is strikt genomen niet noodzakelijk. Het zou wellicht zelfs tot verwarring kunnen leiden als het bijvoorbeeld gaat om een belanghebbende die in de vijfde of zesde week na de melding de fout in gaat. Desalniettemin is het niet of onvoldoende verrichten van inspanningen vanwege de herkenbaarheid toch als aparte gedraging genoemd opgenomen in de Afstemmingsverordening (zie artikel 8, onderdeel b, ten tweede).

Niet voldoen aan de medewerkingsplicht van artikel 17 lid 2 Participatiewet (onderdeel b)

In onderdeel b, ten derde, wordt de grondslag gecreëerd voor het verlagen van de bijstand bij het niet voldoen aan de medewerkingsplicht van artikel 17 lid 2 Participatiewet. Opschorting is alleen mogelijk als door het niet verlenen van medewerking informatie ontbreekt om het recht op bijstand vast te stellen. In alle andere gevallen dient een maatregel te worden opgelegd vanwege het niet nakomen van de verplichtingen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als een belanghebbende niet komt opdagen voor de taaltoets of niet (tijdig) op een afspraak verschijnt in het kader van een re-integratie traject. Beide voorbeelden kunnen aanleiding zijn om de bijstand te verlagen.

Het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen (onderdeel c)

Deze verwijtbare gedraging is niet aan de orde voor zover het gaat om het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid als dit het gevolg is van een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de PW. In artikel 18, vierde lid, van de PW staan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Voor schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting geldt een apart afstemmingsregime: verlaging van de bijstand met honderd procent gedurende een in de Afstemmingsverordening vastgelegde duur van ten minste een maand en ten hoogste drie maanden (artikel 18, vijfde lid, van de PW). In deze verordening is de duur vastgelegd in artikel 10.

Er is dus geen sprake van een verwijtbare gedraging zoals bedoeld in artikel 8, onderdeel c, als het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid voortvloeit uit een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de PW zoals:

- het niet verkrijgen of niet behouden van kennis en vaardigheden die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, en
- het belemmeren van het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid door kleding, gebrek aan persoonlijke verzorging en gedrag.

Artikel 9. Gedragingen IOAW en IOAZ

De artikelen 9 en 10 dienen in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 9 worden de schendingen van verplichtingen uit de IOAW en de IOAZ geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die genoemd zijn in artikel 9 zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 10 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingpercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

Artikel 10. Hoogte en duur van de verlaging

Dit artikel heeft geen verdere toelichting.

Artikel 11. Waarschuwing

Het college kan bij gedragingen van de eerste en tweede categorie als bedoeld in de artikelen 8 en 9 van deze verordening, volstaan met het geven van een schriftelijke waarschuwing. Dit is alleen anders als het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting plaatsvindt binnen een periode van een jaar te rekenen vanaf de datum waarop eerder aan de belanghebbende een schriftelijke waarschuwing is gegeven. Dan is er geen aanleiding meer om te volstaan met een waarschuwing.

Artikel 12. Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

Met ingang van 1 januari 2015 zijn in artikel 18, vierde lid, van de PW geüniformeerde arbeidsverplichtingen opgenomen. Voor schending van deze verplichting geldt dat de bijstand in beginsel moet worden verlaagd met honderd procent gedurende één tot drie maanden. In de verordening wordt de duur van de verlaging vastgelegd (artikel 18, vijfde lid, van de PW).

Het gaat om de volgende verplichtingen:

- a. het aanvaarden of het behouden van algemeen geaccepteerde arbeid;
- b. het uitvoering geven aan de door het college opgelegde verplichting om ingeschreven te staan bij een uitzendbureau;
- c. het naar vermogen verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid in een andere dan de gemeente van inwoning, alvorens naar die andere gemeente te verhuizen;
- d. bereid zijn om te reizen over een afstand met een totale reisduur van 3 uur per dag, indien dat noodzakelijk is voor het naar vermogen verkrijgen, het aanvaarden of het behouden van algemeen geaccepteerde arbeid;
- e. bereid zijn om te verhuizen, indien het college is gebleken dat er geen andere mogelijkheid is voor het naar vermogen verkrijgen, het aanvaarden of het behouden van algemeen geaccepteerde arbeid, en de belanghebbende een arbeidsovereenkomst met een duur van tenminste een jaar en een netto beloning die ten minste gelijk is aan de voor de belanghebbende geldende uitkeringsnorm, kan aangaan;
- f. het verkrijgen en behouden van kennis en vaardigheden, noodzakelijk voor het naar vermogen verkrijgen, het aanvaarden of het behouden van algemeen geaccepteerde arbeid;
- g. het naar vermogen verkrijgen, het aanvaarden of het behouden van algemeen geaccepteerde arbeid niet belemmeren door kleding, gebrek aan persoonlijke verzorging of gedrag;
- h. het gebruik maken van door het college aangeboden voorzieningen, waaronder begrepen sociale activering, gericht op arbeidsinschakeling en mee te werken aan onderzoek naar zijn of haar mogelijkheden tot arbeidsinschakeling.

In deze verordening is geregeld dat bij overtreding van een van deze geüniformeerde verplichtingen de bijstand verlaagd wordt met een percentage van 100% gedurende één maand. In artikel 18 lid 11 van de PW is opgenomen dat wanneer het college naar aanleiding van de schending van de geüniformeerde verplichtingen de bijstand heeft verlaagd het college, op verzoek van de belanghebbende, deze verlaging kan herzien, zodra uit de houding en gedragingen van de belanghebbende ondubbelzinnig blijkt dat hij de verplichtingen weer nakomt.

Herziening van deze verlaging vindt alleen plaats voor zover de verlaging langer duurt dan één maand. Praktisch betekent dat dat enkel herziening plaats vindt bij recidive. In dit artikel is verder geregeld dat het verzoek om herziening schriftelijk ingediend te worden bij het college. Herziening kan plaatsvinden vanaf de maand dat het verzoek wordt ontvangen. Tenslotte is geregeld dat het college in dit soort gevallen de verlaging herziend en het percentage van de verlaging halveert gedurende de verder opgelegde periode.

Artikel 13. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid Participatiewet

Aan de PW ligt het beginsel ten grondslag dat een ieder in eerste instantie in zijn eigen bestaan (skosten) dient te voorzien. Pas wanneer dat niet mogelijk is, kan men een beroep doen op bijstand. Hoofddregel is dus dat iedereen alles zal moeten doen en nalaten om een beroep op bijstand te voorkomen. Leidt een gedraging ertoe dat belanghebbende eerder, langer of voor een hoger bedrag is aangewezen op bijstand, dan is veelal sprake van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan.

Hiervan is in ieder geval sprake bij de volgende gedragingen (als die er toe leiden dat belanghebbende eerder, langer of voor een hoger bedrag is aangewezen op bijstand):

- het te snel interen van vermogen (eerste sub)
- het door eigen schuld verliezen van het recht op een uitkering of een andere voorliggende voorziening

Met betrekking tot het tweede lid:

Op 1 januari 2013 is de Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW in werking getreden. Deze wet beoogt een aanscherping van het sanctieregime in de sociale zekerheid. In deze wet is geregeld dat een belanghebbende die herhaaldelijk fraudeert met een sociale zekerheidsuitkering (anders dan de bijstand) een boete krijgt van 150% van het benadelingsbedrag. Deze boete wordt volledig verrekend met de uitkering waardoor een belanghebbende feitelijk niet tot uitbetaling komt.

Indien de belanghebbende geen andere middelen van het bestaan heeft kan hij een beroep doen op de bijstand als vangnetvoorziening. Het feit dat het recht op een passende en toereikende voorziening verloren is gegaan wordt aangemerkt als tekortschietend besef van verantwoordelijkheid. Een en ander levert daarom maatregelwaardig gedrag op, op basis waarvan de bijstand kan worden verlaagd.

Met betrekking tot het vierde sub:

Sub 4 doelt op situaties waar een belanghebbende verzaakt om een beroep te doen op een voorliggende voorziening maar waarin niet duidelijk is hoe hoog de claim op de voorliggende voorziening is. Bijvoorbeeld in de gevallen waarin een belanghebbende nog een loonvordering heeft op een ex-werkgever maar waarin niet duidelijk is hoe hoog deze vordering is.

Artikel 14. Zeer ernstige misdragingen

Onder de term 'zeer ernstige misdraging' dient in elk geval te worden verstaan: elke vorm van ongewenst en agressief fysiek contact met een persoon of het ondernemen van pogingen daartoe.

Hieronder valt bijvoorbeeld schoppen, slaan of het (dreigen met) gooien van voorwerpen naar een persoon. Ook het toebrengen van schade aan een gebouw of inventarisonderdeel, evenals het ondernemen van pogingen daartoe in enige vorm wordt als zeer ernstige misdragingen gezien.

Handelingen die door hun grote en mogelijk blijvende impact op de desbetreffende persoon of personen grote invloed hebben zoals het opzetten van gerichte lastercampagnes, seksuele intimidatie, het tonen van steek- en/of vuurwapens evenals (pogingen tot) opsluiting in een ruimte zijn eveneens als zeer ernstige misdraging te beschouwen. Ook verbaal geweld, waaronder mede worden verstaan bedreigingen aan de medewerker en of diens gezin, valt onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'.

Met ingang van 1 januari 2015 is de verplichting om zich te onthouden van zeer ernstige misdragingen een zelfstandige verplichting die is opgenomen in artikel 9, zesde lid, van de PW. Deze verplichting staat dus op zichzelf. Vóór 1 januari 2015 was dit een onzelfstandige verplichting.

Om een belanghebbende te sanctioneren wegens zeer ernstige misdragingen, moest sprake zijn van een samenhang tussen de zeer ernstige misdragingen met het niet nakomen van een of meer verplichtingen die voortvloeien uit de toenmalige WWB, IOAW of IOAZ. Bij de PW gaat het met ingang van 1 januari 2015 om alle vormen van zeer ernstige misdragingen tegenover de met de uitvoering van de PW belaste personen en instanties (college, SVB en re-integratiebedrijven) tijdens het verrichten van hun werkzaamheden. Met de zinsnede 'tijdens het verrichten van de werkzaamheden' wordt aangegeven dat de misdraging dient plaats te vinden in het kader van de uitvoering van de PW. Dat is anders als betrokkenen elkaar buiten werktijd tegen komen: dan is alleen het strafrecht van toepassing.

In tegenstelling tot bij de PW kan het college in het geval van een IOAW/IOAZ uitkering alleen een verlaging opleggen als er een verband bestaat tussen de ernstige misdrijving en (mogelijke) belemmeringen bij het vaststellen van het recht op een uitkering. De IOAW en IOAZ bevatten namelijk geen afzonderlijke plicht tot het nalaten van zeer ernstige misdrijvingen. Het recht op uitkering kan daarom alleen worden afgestemd wegens het zich zeer ernstig misdrijven als dit heeft plaatsgevonden bij het (niet) nakomen van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting.

Vandaar dat in eerste lid wordt bepaald dat de zeer ernstige misdrijvingen moeten hebben plaatsgevonden onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van IOAW of IOAZ. Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdrijft, geheel los van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting - hij komt bijvoorbeeld stennis maken - dan is binnen de IOAW en IOAZ tegen deze gedraging geen sanctie mogelijk.

Voor het bepalen van de verwijtbaarheid van de misdrijving zal gekeken moeten worden naar de soort gedraging, de mate waarin de gedraging te verwijten valt en de omstandigheden waaronder de misdrijving heeft plaatsgevonden. In dit verband kan in het algemeen een onderscheid gemaakt worden tussen *instrumenteel geweld* en *frustratiegeweld*.

Van instrumenteel geweld is sprake als iemand het toepassen van geweld bewust gebruikt om een bepaald doel te bereiken (bijvoorbeeld het verkrijgen van een uitkering). Agressie die ontstaat door onmacht, ontevredenheid, onduidelijkheid en dergelijke kan worden aangeduid met frustratieagressie. Het zal duidelijk zijn dat de mate van verwijtbaarheid bij instrumenteel geweld in beginsel groter is dan bij frustratiegeweld.

In het tweede en derde lid is tevens onderscheid gemaakt tussen fysiek en niet fysiek geweld. Daarbij wordt fysiek geweld in welke vorm dan ook als een ernstiger incident beschouwd dan wanneer dit niet heeft plaatsgevonden. Daarnaast is sprake van een steeds zwaardere afstemming (verlaging) van de bijstand naarmate deze vergelijkbare incidenten door dezelfde persoon vaker voorkomen.

Hierdoor ontstaat een meer gedifferentieerd uitgewerkt en gestructureerd systeem waarbij meer recht wordt gedaan een stapsgewijze progressieve reactie op onacceptabele incidenten. Het toepassen van een verlaging staat overigens geheel los van het doen van aangifte bij de politie. Bij gemeenten is een intern agressieprotocol opgesteld met instructies hoe te handelen bij agressie.

Schematisch:

Niet fysiek geweld (verbaal, discriminatie of intimidatie)	1 ^e keer	50%	1 maand
	2 ^e keer < 24 maanden	100%	1 maand
	3 ^e keer of meer < 24 maanden	100%	2 maanden
Fysiek geweld (zaak- of mensgericht)	1 ^e keer	100%	1 maand
	2 ^e keer < 24 maanden	100%	2 maanden
	3 ^e keer of meer < 24 maanden	100%	3 maanden

Artikel 15. Niet nakomen van overige verplichtingen

De Participatiewet geeft het college de bevoegdheid om personen verplichtingen op te leggen die volledig individueel bepaald zijn. Artikel 55 van de Participatiewet biedt daartoe de mogelijkheid en beperkt deze tot verplichtingen die strekken tot arbeidsinschakeling, die verband houden met de aard en het doel van een bepaalde vorm van bijstand en die strekken tot vermindering of beëindiging van de bijstand.

Omdat de verplichtingen die het college op grond van artikel 55 van de Participatiewet kan opleggen een zeer individueel karakter hebben, kan het voorkomen dat de in de verordening

vastgestelde verlaging niet is afgestemd op de individuele omstandigheden van een belanghebbende. Het college zal daarom altijd rekening moeten houden met de individualiseringsbepaling van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet. Deze bepaling verplicht het college de bijstand af te stemmen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van een belanghebbende. In individuele gevallen kan dus worden afgeweken van de in dit artikel vastgestelde verlaging.

Enkele voorbeelden

Het opleggen van deze nadere verplichtingen kan bijvoorbeeld aan de orde zijn, wanneer in de persoon gelegen problemen arbeidsinschakeling in de weg staan, zoals bij psychische moeilijkheden of verslavingsproblematiek. Het college kan, indien dit in het kader van de participatie van een belanghebbende noodzakelijk wordt geacht, aan de bijstand de verplichting verbinden dat een medische behandeling wordt ondergaan. Tevens kan een belanghebbende die herhaaldelijk veel schulden heeft gemaakt worden verplicht om mee te werken aan schuldhulpverlening.

Artikel 16. Intrekken oude verordening

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 17. Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Verordening individuele inkomenstoelage gemeente Weert 2017

De raad van de gemeente Weert;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van [...];

gelet op artikel 8, eerste lid, aanhef en onderdeel b, en tweede lid, van de Participatiewet;

gezien het advies van raadscommissie Bedrijfsvoering-Inwoners;

besluit vast te stellen de Verordening individuele inkomenstoelage gemeente Weert 2017.

Artikel 1. Begrippen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet (PW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
  - a. arbeidsverplichting: de verplichting als bedoeld in artikel 9 eerste lid, aanhef sub a en b PW, dan wel een verplichting die strekt tot arbeidsinschakeling als bedoeld in artikel 55 PW, dan wel verplichtingen die de uitkeringsgerechtigde op grond van de uitkering die hij ontvangt heeft, voor zover die verplichtingen strekken tot arbeidsinschakeling en/of re-integratie;
  - b. inkomen: totaal van het inkomen, bedoeld in artikel 32 van de PW, en de algemene bijstand;
  - c. peiljaar: jaar waarover een belanghebbende individuele inkomenstoelage aanvraagt;
  - d. PW: Participatiewet;
  - e. referteperiode: periode van 3 kalenderjaren voorafgaand aan het peiljaar;
  - f. studerend: het uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgen;
  - g. Svb: Sociale verzekeringsbank;
  - h. uitkeringsgerechtigde: belanghebbende bedoeld in artikel 1 onder I van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
  - i. UWV: Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.

Artikel 2. Indienen verzoek

1. Onder verzoek als bedoeld in artikel 36 eerste lid PW, wordt verstaan:
  - a. een door belanghebbende ingediende aanvraag middels een door het college beschikbaar gesteld formulier;
  - b. een door toepassing van de negatieve optie verkregen wilsuiving.
2. Het verzoek voor een individuele inkomenstoelage moet zijn ingediend uiterlijk binnen 3 maanden na afloop van het peiljaar. Verzoeken die niet binnen deze termijn zijn ingediend worden overeenkomstig artikel 44 PW niet toegekend.

Artikel 3. Recht op een individuele inkomenstoelage

1. Een belanghebbende kan op verzoek in aanmerking komen voor een individuele inkomenstoelage als hij:
  - a. op de datum van het verzoek 21 jaar of ouder is, maar de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt;
  - b. langdurig een laag inkomen heeft;
  - c. op de datum van het verzoek geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de PW;
  - d. naar het oordeel van het college, gelet op de individuele omstandigheden, geen uitzicht heeft op inkomensverbetering; en
  - e. op de datum van de ontvangst van het verzoek Weert als woonplaats heeft.

2. Tot de omstandigheden, bedoeld in het eerste lid onder d, worden in ieder geval gerekend:
  - a. de krachten en bekwaamheden van de persoon, waarbij de navolgende, individuele aspecten betrokken kunnen worden:
    - de medische, psychische en sociale omstandigheden;
    - opleidingsniveau;
    - werkervaring;
    - gevolgd of nog te volgen trajecten, gericht op participatie en arbeidsinschakeling;
  - b. de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen, waarbij betrokken wordt
    - of er gedurende de referteperiode sprake is geweest van een maatregel in verband het niet nakomen van de arbeidsverplichting, opgelegd door het UWV, Svb of het college dan wel
    - of belanghebbende gedurende de referteperiode verwijtbaar heeft nagelaten om factoren die het uitzicht op inkomensverbetering belemmeren op te lossen.

Artikel 4. Langdurig laag inkomen

Een belanghebbende heeft een langdurig laag inkomen als bedoeld in artikel 3 lid 1 onder b van deze verordening als gedurende de referteperiode het in aanmerking te nemen inkomen niet hoger is dan 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, waarbij artikel 22a PW hierbij buiten toepassing blijft.

Artikel 5. Uitsluitingsgrond

Niet voor de Individuele Inkomensvoetstuk komt in aanmerking de belanghebbende die op de datum van het verzoek als bedoeld in artikel 3G eerste lid van de PW studierend is of tijdens de referteperiode studierend was.

Artikel 6. Gehuwden

1. Indien het een verzoek van gehuwden betreft, dienen beide gehuwden te voldoen aan de vereisten zoals gesteld in artikel 3 van deze verordening.
2. Geen recht op individuele inkomensvoetstuk bestaat indien één van de gehuwden niet voldoet aan één of meerdere vereisten van artikel 3 van deze verordening om in aanmerking te komen voor de individuele inkomensvoetstuk of voor één van de gehuwden een uitsluitingsgrond als bedoeld in artikel 5 van deze verordening van toepassing is.
3. Voor toepassing van het eerste en tweede lid is de situatie op de datum van het verzoek bepalend.

Artikel 7. Hoogte individuele inkomensvoetstuk

1. Een individuele inkomensvoetstuk bedraagt per kalenderjaar
  - a. € 393,00 voor een alleenstaande;
  - b. € 568,00 voor een alleenstaande ouder;
  - c. € 568,00 voor gehuwden.
2. Als één van de gehuwden is uitgesloten van het recht op bijstand ingevolge de artikelen 11 of 13, eerste lid, van de PW, komt de rechthebbende echtgenoot in aanmerking voor een individuele inkomensvoetstuk naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.
3. Voor toepassing van het eerste en tweede lid is de situatie op de datum van het verzoek bepalend.
4. De bedragen genoemd in het eerste lid worden jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek, met als basisjaar het jaar 2017. De bedragen worden naar boven afgerond op hele euro's.

Artikel 8. Nadere regels en beleidsregels

Het college kan nadere regels en beleidsregels vaststellen ter uitvoering van deze verordening.

Artikel 9. Harheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen van deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 10. Intrekken oude verordening en overgangsbepaling

1. De verordening langdurigheidstoelage Weert 2015 wordt ingetrokken per 1 [...].
2. Verzoeken voor een individuele inkomensloosheid die zijn ingediend voor [...] en waarop op deze datum nog niet is beslist, worden afgehandeld krachtens deze verordening.

Artikel 11. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op [...].
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening individuele inkomensloosheid gemeente Weert 2017.

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering van [...]

De raad voornoemd.

De griffier,

De voorzitter,

ALGEMENE TOELICHTING

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag, bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimuminkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen. Om die reden is bij de invoering van de Wet werk en bijstand (hierna: WWB) in 2004 de langdurigheidstoelage in het leven geroepen. Per 1 januari 2015, met de overgang van de WWB naar de Participatiewet (hierna: PW), vervangt de individuele inkomensvoet de langdurigheidstoelage.

De individuele inkomensvoet is dus bedoeld voor personen die langdurig van een laag inkomen rond moeten komen zonder dat zij zicht hebben op verbetering van dat inkomen. Dat laatste onderdeel betekent dat er individueel getoetst moet worden of iemand in aanmerking kan komen voor een individuele inkomensvoet.

Vast te leggen regels in verordening

De individuele inkomensvoet is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het is een inkomensondersteunende maatregel voor bepaalde personen die langdurig een laag inkomen hebben en daarbij, gelet op de omstandigheden van die belanghebbende, geen uitzicht hebben op inkomensverbetering¹.

Bij verordening moet de gemeenteraad op grond van artikel 8 PW regels stellen over het verlenen van een individuele inkomensvoet². Deze regels moeten in ieder geval betrekking hebben op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen 'langdurig' en 'laag inkomen'. Op grond van deze verordening is geen sprake van een laag inkomen bij een inkomen hoger dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm, waarbij toepassing van de kostendelersnorm buiten toepassing blijft

Daarnaast moet bij verordening de hoogte van de individuele inkomensvoet bepaald worden en kan worden bepaald wanneer sprake is van 'geen uitzicht op inkomensverbetering'. Gelet op de tekst van artikel 8, tweede lid, van de Participatiewet hoeft dit criterium niet te worden vastgelegd in de verordening.

De verordening beperkt zich grotendeels tot de invulling die wettelijk voorgeschreven is. Een ver(der)gaande toetsing of er naar het oordeel van het college uitzicht is op inkomensverbetering leent zich niet voor vastlegging in de verordening. Hierbij zullen de criteria die in de wet staan genoemd betrokken worden:

- de krachten en bekwaamheden van de persoon om tot inkomensverbetering te komen en
- de inspanningen die de persoon heeft gedaan om tot inkomensverbetering te komen. In de verordening worden

In de verordening is hierbij aangegeven welke criteria daarbij relevantie hebben of kunnen hebben. De belanghebbende die op de datum van het verzoek studierend is of tijdens de referentieperiode studierend was, wordt geacht uitzicht te hebben op inkomensverbetering.

In de Uitgangspuntennotitie Participatiewet is ervoor gekozen om als invulling van 'geen uitzicht op inkomensverbetering' en de daarmee samenhangende omstandigheden te bepalen dat alleen mensen met een (gehele of gedeeltelijke) ontheffing van de plicht tot arbeidsinschakeling of mensen die werken in aanmerking komen voor de individuele inkomensvoet.

Met de Verordening Individuele Inkomensvoet Weert 2015 heeft de gemeente Weert deze invulling geformaliseerd.

De Rechtbank Limburg heeft op 29 augustus 2016 in een zaak die aanhangig was tegen een Limburgse gemeente een uitspraak gedaan over – compact weergegeven – het bij verordening aanwijzen van een categoriale doelgroep, waardoor iedereen die niet tot de aangewezen doelgroep behoort, wordt uitgesloten van de individuele inkomensvoet. De uitspraak (ecli=NL:RBLIM:2016:7454) komt in essentie erop neer dat uit de bepalingen van de betreffende verordening voortvloeit uitsluitend die personen, die geen arbeidsverplichting hadden, in aanmerking komen voor een individuele inkomensvoet. Het bij verordening aanwijzen van een categoriale doelgroep, waardoor iedereen die niet tot de aangewezen doelgroep behoort, wordt uitgesloten van de individuele inkomensvoet, acht de rechtbank in strijd met het in artikel 36, eerste lid van de PW (zijnde een hogere, algemeen verbindende, regeling) door de wetgever geformuleerde uitgangspunt van individueel maatwerk, dat ervoor zorgt dat de voet terecht komt

bij mensen die deze toeslag echt nodig hebben. De rechtbank was daarom van oordeel dat aan de in de betreffende verordening opgenomen en van toepassing zijnde artikelen verbindende kracht dient te worden ontzegd.

In het licht van deze uitspraak is artikel 3 geherformuleerd en het maatwerkprincipe tot uitdrukking gebracht.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Enkel die bepalingen die nadere toelichting behoeven worden hier behandeld.

Artikel 1. Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ en de Algemene wet bestuursrecht worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn door de bepaling in het eerste lid van toepassing op deze verordening.

Inkomen

Met inkomen wordt bedoeld het inkomen zoals bedoeld in artikel 32 van de PW. In afwijking hiervan wordt algemene bijstand voor de beoordeling van het recht op individuele inkomenstoelage ook in aanmerking genomen als inkomen. In dit artikel is algemene bijstand namelijk uitgesloten van het inkomensbegrip. Bijzondere bijstand kan niet als inkomen in aanmerking worden genomen. Aangezien de individuele inkomenstoelage een vorm van bijzondere bijstand is, is het niet nodig expliciet te bepalen dat een eerder verstrekte individuele inkomenstoelage buiten beschouwing moet worden gelaten bij de vaststelling van het inkomen. Het wordt niet wenselijk geacht een eerder verstrekte individuele inkomenstoelage in aanmerking te nemen als inkomen, omdat dit het ongewenste effect kan hebben dat een belanghebbende geen recht op een individuele inkomenstoelage heeft omdat hij een te hoog inkomen heeft gehad in de referentieperiode vanwege een eerder verstrekte toeslag. Wat voor een eerder verstrekte individuele inkomenstoelage geldt, dat geldt ook voor een eerder verstrekte langdurigheidstoelage op grond van de WWB zoals die luidde vóór 1 januari 2015.

Peiljaar

Het peiljaar is het jaar waarover een belanghebbende verzoekt om een individuele inkomenstoelage (artikel 1 van deze verordening). Het gaat om de periode waarin de belanghebbende langdurig een laag inkomen heeft, geen in aanmerking te nemen vermogen heeft en, gelet op de omstandigheden van die belanghebbende, geen uitzicht op inkomensverbetering heeft. In beginsel dient de toeslag te worden aangevraagd in het jaar waarover de toeslag wordt aangevraagd. Hier mag echter niet te rigide mee om worden gegaan, zie artikel 2 tweede lid.

Referentieperiode

Verder is bepaald wat onder de referentieperiode moet worden verstaan: een periode van 3 kalenderjaren voorafgaand aan het peiljaar.

Studerend

Met de bepaling 's Rijks kas bekostigd onderwijs wordt aangesloten bij de sinds enige jaren gehanteerde wettelijke bepaalde doelgroep van studerende. Deze omvat alle personen die wij in de volksmond 'studerende' noemen. Wanneer de groep slechts beperkt zou worden tot studerende met studiefinanciering of WTOS-toelage zouden ook studerende die hun studiefinancieringsjaren verbruikt hebben recht kunnen krijgen op een individuele inkomenstoelage. Dat is ongewenst. Studerende hebben recht op inkomensverbetering en daarmee geen recht op de individuele inkomenstoelage. Zie verder de toelichting bij artikel 5.

Artikel 2. Indienen verzoek

De Wet maatregelen WWB heeft artikel 36, eerste lid PW dusdanig gewijzigd dat een belanghebbende een *verzoek* tot verlening van individuele inkomenstoelage kan indienen. Voorheen was de langdurigheidstoelage alleen op *aanvraag* verkrijgbaar. Onder aanvraag wordt verstaan: een verzoek van een belanghebbende, een besluit te nemen. Een aanvraag dient in beginsel schriftelijk te worden ingediend.

Om onduidelijkheid te voorkomen over de wijze waarop het verzoek moet worden ingediend, bepaalt artikel 2 van deze verordening wat onder verzoek moet worden verstaan. In beginsel wordt een verzoek gedaan middels een door het college beschikbaar gesteld formulier.

Een verzoek wordt dan gezien als een aanvraag zoals bedoeld in de Awb. Het gaat dan om een schriftelijke aanvraag die wordt ondertekend door de aanvrager en ten minste de naam en het adres van de aanvrager bevat, de dagtekening en een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd. De aanvrager verschaft ook de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. Een mondeling verzoek kan hiermee dus niet worden aangemerkt als een verzoek om individuele inkomensvoorslag zoals bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet.

Uitvoeringskosten

Omwille van de uitvoeringskosten is naast de 'normale' aanvraag ook de mogelijkheid geboden om een wilsuïting te verkrijgen door middel van het toepassen van de zogenaamde 'negatieve optie'. Met de negatieve optie krijgen de potentieel rechthebbenden een brief waarin is aangegeven dat de gemeente het voornemen heeft een individuele inkomensvoorslag te verstrekken.

In deze brief wordt aangegeven dat wanneer de belanghebbende de individuele inkomensvoorslag niet wenst te ontvangen hij in verzet moet komen. Komt de belanghebbende niet in verzet is er sprake van een wilsuïting. Die wilsuïting wordt gezien als een 'verzoek'.

Datum verzoek

De aanvraag kan in beginsel geen betrekking hebben op het jaar voor het kalenderjaar waarin een belanghebbende zich heeft gemeld met het verzoek om een individuele inkomensvoorslag, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden. Dit volgt uit de Participatiewet en de constante jurisprudentie. Hier kan echter niet te rigide mee worden omgegaan, vandaar dat gekozen wordt voor een redelijke indieningstermijn van 3 maanden. Dit houdt bijvoorbeeld in dat een verzoek over het peiljaar 2017 gedurende het gehele jaar 2017 en de eerste drie maanden van 2018 kan worden ingediend.

Artikel 3. Recht op een individuele inkomensvoorslag

De criteria die in het eerste lid, in de onderdelen a tot en met d staan genoemd, zijn de criteria die ook in artikel 36 PW zijn benoemd.

Uit onderdeel d vloeit voort dat er naast de vaste criteria ook een individuele toets plaatsvindt. Het college moet beoordelen of er, gelet op de individuele omstandigheden van de persoon, uitzicht is op inkomensverbetering. Daarbij moet het college op grond van de wet in ieder geval betrekken:

- a. de krachten en bekwaamheden van de persoon; en
- b. de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

Als een van de criteria om in aanmerking te kunnen komen voor een voorslag, is in artikel 2, eerste lid onder andere opgenomen dat de indiener van het verzoek op de datum van ontvangst van het verzoek Weert als woonplaats heeft.

Aangezien het hier een toetsing van de individuele omstandigheden betreft, worden geen vaste doelgroepen benoemd in de verordening die wel of niet in aanmerking kunnen komen voor de voorslag. In het tweede lid is - niet limitatief - aangegeven wat het college kan of zou kunnen betrekken bij de afweging of, gelet op de individuele omstandigheden, er geen uitzicht is op inkomensverbetering.

In het tweede lid, onder b, is aangegeven dat een opgelegde maatregel kan worden betrokken bij de beoordeling van de inspanningen die een persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen. Het betreft een maatregel in verband het niet nakomen van de arbeidsverplichting, opgelegd door het UWV, Svb of het college. Wat onder arbeidsverplichting wordt verstaan is opgenomen in 1 lid 2 onder a van deze verordening.

Het college is bevoegd ook in andere situaties waarbij mensen in onvoldoende mate getracht hebben om tot inkomensverbetering te komen, dan wel verwijtbaar hebben nagelaten om belemmeringen die aan de weg staan tot inkomensverbetering weg te nemen of aan te pakken, de individuele inkomensvoorslag niet toe te kennen. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het door eigen toedoen vroegtijdig beëindigen van een schuldhulpverleningstraject.

Artikel 4. Langdurig laag inkomen

Van belang bij het bepalen wat een langdurig laag inkomen is, is wat onder 'langdurig' en onder 'laag' wordt verstaan.

Langdurig

De door de gemeenteraad vastgestelde langdurige periode voorafgaand aan het peiljaar, wordt aangeduid als referteperiode. De referteperiode is vastgesteld in artikel 1 van deze verordening en betreft de 3 kalenderjaren voorafgaand aan het peiljaar.

Laag inkomen

Een inkomen is laag als het niet hoger is dan 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Voor de bepaling van de van toepassing zijnde bijstandsnorm wordt de kostendelersnorm, zoals opgenomen in artikel 22a PW, buiten toepassing gelaten.

Artikel 5. Uitsluitingsgrond

Voor studenten of personen die gedurende de referteperiode studierend waren geldt dat zij per definitie zicht op inkomensverbetering hebben. Uit de parlementaire stukken blijkt de wetgever deze groep te willen uitzonderen. Omwille van de duidelijkheid is deze groep dan ook uitgesloten van het recht op de individuele inkomenstoelage.

Artikel 6. gehuwden

Bij gehuwden moet in het oog worden gehouden dat het recht op individuele inkomenstoelage de gehuwden gezamenlijk toekomt. Worden personen op de datum van het verzoek als gehuwden aangemerkt, dan moeten beide gehuwden voldoen aan de voorwaarden van artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet.

Voldoet één van hen niet aan deze voorwaarden, dan bestaat voor beiden geen recht op individuele inkomenstoelage.

Voor de toepassing van deze beoordeling wordt gekeken naar de gezinssituatie op de datum van het verzoek. Dit om te voorkomen dat verzoekers geconfronteerd worden met een afwijzing van een individuele inkomenstoelage als gevolg van gedrag van een (al dan niet overleden) ex-partner tijdens de referteperiode.

Artikel 7. Hoogte individuele inkomenstoelage

Bij de hoogte van de individuele inkomenstoelage wordt onderscheid gemaakt tussen een alleenstaande, een alleenstaande ouder en gehuwden.

Gehuwden

Is één van de echtgenoten uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoelage, anders dan vanwege het niet voldoen aan de voorwaarden, dan komt de rechthebbende partner wel in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage. Het gaat hier om een partner die op een van de in de artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet genoemde gronden geen recht heeft op een bijstand.

Als slechts één partner recht heeft op individuele inkomenstoelage, komt deze rechthebbende partner in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden. Dat is geregeld in het tweede lid. Daarbij moet rekening gehouden worden met de toepassing van artikel 32, derde en vierde lid van de Participatiewet.

Indexering

In het vierde lid is een indexeringsbepaling opgenomen. Deze bepaling voorkomt dat de verordening telkens opnieuw moet worden vastgesteld, enkel voor indexatie van de bedragen. Ten tijde van het schrijven van deze verordening is uitgegaan van de tot 2017 (op basis van de vorige verordening) geïndexeerde bedragen. Vandaar dat in het eerste lid de bedragen van 2017 zijn opgenomen en in het vierde lid wordt aangegeven dat indexering moet plaatsvinden ten opzichte van de bedragen van 2017. Dit zorgt ervoor dat per 1 januari 2018 de geïndexeerde bedragen gebruikt kunnen worden zonder dat de verordening opnieuw moet worden aangepast.

Artikel 8. Nadere regels en beleidsregels

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 9. Hardheidsclausule

De individuele inkomenstoelage is onderworpen aan het individualiseringsbeginsel van de PW. Omwille van de duidelijkheid wordt met dit artikel aangegeven dat het college de opdracht heeft om te beoordelen of er redenen zijn om af te wijken van de algemene regel. Indien daar redenen toe zijn kan uitsluitend ten gunste van de verzoeker worden afgeweken. Dit is een bevoegdheid van het college.

Artikel 10. Intrekken oude verordening en overgangsbepaling

Met dit artikel wordt voorzien in een overgangsbepaling voor de situatie waarin een persoon een verzoek voor een individuele inkomenstoelage heeft ingediend waarop op de datum van inwerkingtreding van deze verordening nog niet is beslist. In die situatie wordt beslist met inachtneming van deze verordening. Deze overgangsbepaling is gerechtvaardigd, omdat het bij verordening aanwijzen van een categoriale doelgroep, waardoor iedereen die niet tot de aangewezen doelgroep behoort, wordt uitgesloten van de individuele inkomenstoelage, strijdig is met het in artikel 36, eerste lid van de PW door de wetgever geformuleerde uitgangspunt van individueel maatwerk. In dat opzicht kan de huidige verordening als 'begunstigend' aangemerkt worden. Er is verder geen ander kader is om op deze aanvragen te beslissen, dan de verordening.

Artikel 11. Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Gemeente Weert
Afdeling WIZ
T.a.v. mevr. M. Lambers
Postbus 950
6000 AZ Weert

Onderwerp: Advies “Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2017”.

Weert, 21 april 2017

Geachte mevrouw Lambers,

Inleiding

Via de mail ontvingen wij op 7 maart 2017 de “Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2017”, met het verzoek om uiterlijk april 2017 hierop te reageren.

Doel

De overheid heeft in de Participatiewet de arbeidsverplichtingen aangescherpt en nader gespecificeerd.

De afstemmingsverordening bevat regels op grond waarvan het college de bijstand kan verlagen (sanctioneren) indien een uitkeringsgerechtigde niet voldoet aan de aan de uitkering verbonden verplichting.

Overleg en info

Tijdens ons regulier overleg van 24 maart 2017 hebben wij een nadere toelichting gekregen van de beleidsmedewerkers van de afd. WIZ over de aanpassing van de afstemmingsverordening.

Aanpassingen verordening

De voornaamste wijzigingen/aanpassingen hebben betrekking op een uitbreiding op het niet nakomen van de niet geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot de arbeidsinschakeling, alsmede het niet nakomen van overige verplichtingen (art. 15). Daarnaast is de waarschuwingsbrief opnieuw geïntroduceerd.

Advies/opmerkingen

Wij kunnen instemmen met de aanpassingen/aanvullingen in de “Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Weert 2017”, met ingang van 1 juli 2017.

Wij achten het van belang dat de medewerkers van de Vraagwijzer goed geïnstrueerd worden omtrent de inhoud en de aanpassingen van de afstemmingsverordening.

Wij vertrouwen u hiermede ons advies tijdig ter kennis te hebben gebracht.

Met vriendelijke groet,
Namens het CPM,

J.H.W.H. Smeets, voorzitter

Gemeente Weert
Afdeling WIZ
T.a.v. mevr. M. Lambers
Postbus 950
6000 AZ Weert

Onderwerp: Advies “Verordening individuele inkomenstoeslag gemeente Weert 2017”.

Weert, 21 april 2017

Geachte mevrouw Lambers,

Inleiding

Via de mail ontvingen wij op 7 maart 2017 de “Verordening individuele inkomenstoeslag gemeente Weert 2017”, met het verzoek om uiterlijk april 2017 hierop te reageren.

Reden nadere aanpassing

De verordening is regionaal opgesteld. Aanpassing van de verordening was noodzakelijk vanwege een onverbindende uitspraak van de Rechtbank Limburg op 29 augustus 2016. De artikelen 3 en 4 van de verordening geven nader aan wie recht hebben op een uitkering, alsmede de nadere voorwaarden.

Overleg en info

Tijdens ons regulier overleg van 24 maart 2017 hebben wij een nadere toelichting gekregen van de beleidsmedewerkers van de afd. WIZ over de aanpassing van de verordening.

Aanpassingen verordening

Onder art. 3 is met name beschreven wie recht hebben op een individuele inkomenstoeslag. Er is dus geen sprake meer van uitsluitingsgronden. Daarnaast wordt rekening gehouden met persoonlijke omstandigheden. Er is dus sprake van meer maatwerk.

De hoogte van de uitkering is aangepast op basis van de ontwikkeling van de consumentenprijsindex volgens het CBS, met als basisjaar het jaar 2017.

Advies/opmerkingen

Wij kunnen instemmen met de aanpassingen/wijzigingen in de “Verordening individuele inkomenstoeslag gemeente Weert 2017”, met ingang van 1 juli 2017. Omdat er meestal sprake is van maatwerk achten wij het van belang dat de medewerkers van de Vraagwijzer goed geïnstrueerd worden omtrent de inhoud en de aanpassingen van de verordening. Zij zijn meestal de eerste medewerkers die geconfronteerd worden met aanvragen van minima.

Wij vertrouwen u hiermede ons advies tijdig ter kennis te hebben gebracht.

Met vriendelijke groet,
Namens het CPM,

J.H.W.H. Smeets, voorzitter